

בס"ד א' מר-חשון ה'תשע"ב
 הדלקת נרות - 16:36
 צאת השבת - 17:26
 רבנו תם - 18:02
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 594
 @ שבת זו ראש חודש "מר-חשון".
 @ ביום חמישי בערב תאריך ז' חשון מתחילין לומר
 "ברך עלינו". (יהי רצון שהשנה תהיה גשומה)
 @ ביום חמישי בערב מתחילין "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטי"ד: "השמים בסאי"
 (ישעיה סו')

פרשת לך   **בי ראש חודש חשון לא אומרים "צדקתך"**

מענייני הפרשה:
 <- בנין התיבה לקראת המבול והצלתו של נח ומשפחתו.
 <- הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן.
 <- תולדות נח ובניו לאחר המבול.
 <- בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם.
 <- פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם.
 "זה איש צדיק המים היה בדורותיו" (וי טו)
 ארבע מידות נח: א) איש - טהור בגופו. ב) צדיק - שלם בכל מעשיו. ג) תמים - הולך בדרך הישר ועושה עבודת ה' בתום לב. ד) את האלקים התהלך נח - שכל עבודתו לה', בכל דרכיו דעהו. זו המדרגה הגבוהה מכולן. ללמדנו, שצדיק אמיתי ראוי לו להיות מוכתר בכל ארבע המידות. (רבנו בחיי)
 "את-האלקים התהלך-נח" (וי טו)
 ובאברהם הוא אומר: אשר התהלכתי לפניו. (רש"י)
 לפניו - נח היה צריך סעד לתומכו, אבל אברהם היה מתחזק ומהלך בצדקו מאליו. מציונו בבראשית רבה. אמר רבי יהודה: משל למלך שהיו לו שני בנים, אחד גדול ואחד קטן. אמר לקטן לך עימי, ואמר לגדול: לך לפני. אף אברהם ונח כך: אברהם, שהיה כוחו יפה הלך לפניו, היה התהלך לפני והיה תמים. אבל נח שהיה כוחו מועט, היה הולך עם הקב"ה כמו שכתוב: את האלוקים התהלך נח.
 "והשחת הארץ לפני האלקים והמלא הארץ הבס" מסביר בעל הטורים: הארץ עצמה - הקרקע - הייתה מלאה בחמס. כיצד? היה אדם מפקיד לשמירה את כיסו ביד חברו, ועימו אפרסמון, נטל השומר את הכיס והיה מטמינו בקרקע, עם שאר אוצרותיו. כיוון שבא המפקיד ליטול את ממונו, הריח באפרסמון, גילה את מקום המטמון של כיסו, ונטל עמו את כל אוצרותיו של חברו.
 "עשה לך תיבת עץ גפר..."
 לא נכנס נח לתיבה עד שדחקוהו המים. כתוב בזוהר שהיה טענה על נח שלא התפלל על דורו. ומדוע לא התפלל עליהם? הרי הוא סבר שיעשו תשובה ולכן דחקוהו המים. אמר הגר"ח קנייבסקי כי חיכה עד השניה האחרונה שיחרו בתשובה, ופחד שיעשו תשובה ללא תפילה או שמרוב ששקועים בחטא לא תעזור התפילה. (ב. בר דין הי"ו)

פנינת הניבים והפזמנים
שפתי חלקות = שפתי מרמה = שפתי שקר = דברי חנפה, שקר וכזב.
דוגמה: קל דבוריו של פקיד זה על מעבידו, אינם אלא שפתי חלקות.
מקור: יצאת ה' כל-שפתי חלקות, לשון מדברת גדולות [תהלים יב ד].
מכות ואיחולים לפסיט לאריס לאריס - בהגיע אברהם-אוריאל נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה ולהאדירה. וברכה והצלחה לשלמה ושרה לארי ולאברהם ואידיה אסולין

מכות ואיחולים לפסיט לאריס לאריס - בהגיע אברהם-אוריאל נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה ולהאדירה. וברכה והצלחה לניסים וטובה ללזוי ולאברהם וגאולה אילו

מכות ואיחולים לפסיט לאריס לאריס - בהגיע אברהם-אוריאל נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה ולהאדירה. וברכה והצלחה לשלמה ושרה לארי ולאברהם ואידיה אסולין

העלון טעון גניזה   **הסיון מכשול מדרך עמי!**
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.   אין לעניין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

ויטע פֿרס

ויחל נח איש האדמה ויטע כרם ונתבזה, וישת מן היין. אמרו חכמים: **בו ביום** נטע, **בו ביום** עשה פירות, **בו ביום** בצר, **בו ביום** דרך, **בו ביום** שתה, **בו ביום** נשתכר, **בו ביום** נתגלה קלונו. ארז"ל: כשבא נח ליטע כרם, בא שטן ועמד לפניו. אמר לו: מה אתה נוטע? אמר לו: כרם. אמר לו: מה טיבו? פירותיו מתוקים, בין לחים בין יבשים, ועושין מהן יין המשמח לבבות, דכתיב: "ויין ישמח לבב אנוש" (תהלים קד). אי"ל שטן: בוא ונשתתף שנינו בכרם זה. אמר לו: לחיי. מה עשה שטן? הביא כבש והרגו תחת הגפן, אח"כ הביא ארי והרגו שם, אחר כך הביא חזיר והרגו שם, ואחר כך הביא קוף והרגו תחת הכרם, והטיפו דמן באותו הכרם והשקוהו מדמיה. רמז לו שקודם שישתה אדם מן היין הרי הוא תם ככבש, זו שאינה יודעת כלום, וכרחל לפני גוזזיה נאלמה. שתה כהוגן הרי הוא גיבור כארי, ואומר: אין כמותו בעולם. כיוון ששתה יותר מדי נעשה כחזיר, מתלכלך במי רגלים. נשתכר, נעשה כקוף עומד ומרקד ומשחק ומוציא לפני הכל נבלות הפה ואינו יודע מה יעשה. וכל זה אירע לנח הצדיק. מה נח הצדיק שהקדוש ברוך הוא פירש שבו, כך שאר בני אדם על אחת כמה וכמה!

"בניך בשחילי זתים" - חינוך

תיבת נח הפרטית שלנו

פרשת נח, שעיקרה תיבת נח, היא תזכורת חשובה לכל אחד מאיתנו שעליו ליצור לעצמו תיבת נח פרטית שבה יבלה את מרבית זמנו ויחנך את ילדיו ויישמר מן "המבול" שמסביב, מבול של גירוים, והבלי העולם הזה. יש מי שזוכה לבלות את מרבית זמנו בלימוד התורה בישיבה או בכולל, ועל כך צריך להודות כל יום. אך גם יש מי שעיסוקיו אינם מאפשרים לו כל זאת, לכן חייב לדאוג שהסביבה שלו, תהיה מעין תיבת נח המגינה ושומרת עליו מן הסכנות שבחוץ. וכשם שהוא יתייחס אל מקומו כך אחרים יתייחסו אליו, ואם ישמור על הקדושה שבסביבתו יהיה זה מסר לסובבים אותו, שבסופו של דבר יכבדו את רצונו. כדי שזוכה ליצור לעצמו את 'תיבת נח' הפרטית שלנו שבה נוכל להרבות באהבת חברים ובעשיית חסד, לשמוח בחלקנו ולחפש אחר האמת שלנו בכל יום ובכל שעה מחדש, עלינו לדעת מה להכניס לתיבה, כלומר אילו 'חבילות' ראויות להיות בתיבה - מהן החבילות שלנו ומהן לא - כדי שהשותף בה תהיה נעימה ונוחה. ואם "החבילה כבדה, היא לא שלך"! וזהו גם משפט מפורסם מבית מדרשו של ה"חפץ חיים.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

למשפחה פרי' הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן.
 זכות השיעור בלוי"ן של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 לרפואתם והצלחת ילדיהם, שיזכו
 לפרנסה טובה, אושר נחת ושלווה
 ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.
 ולהבדיל לעיני **יעקב פרי** בן חביבה ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יג"ל"** משדר בלוי"ן
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 בבית הכנסת **"אוהל מועד"**
 בשעה **20:30**
 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
 בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות
"מאפיית בית הלחם" ו"מאפיית דורון"

מנייני ערבית ביבנה

19: 00 - בבית הכנסת האשכנזי
 ברח' הדרור, יבנה.
 19: 30 - בבית הכנסת "אוהל משה"
 רח' הנשר, יבנה.
 20: 00 - בבית המדרש "נחל ליאור"
 20: 15 - בבית הכנסת "נצח ישראל"
 21: 45 - בכולל "אור ציון ובית
 שמשון" ובבית המדרש "נחל ליאור"

רפואה שלימה
למרים ומנשה
 דוידי הי"ו
 הקב"ה ישלח להם
 מזור ומרפא. שיחזרו
 לאיתנם ויזכו לשנים
 רבות טובות
 ונעימות ויתגשמו
 משאלותם לטובה.

החל משבת זו יתקיים
 בכל מוצאי שבת
"אבות ובנים"
 בכולל **"אור ודרך"**
 בשעה 18: 45.
 יחולקו פרסים
 וממתקים
 כולם מוזמנים.
050-3761201

פעם טובה ואושר
 נפתח שיעור בגמרא **"תענית"**
 עם הרב **רוני מנשה** הי"ו.
 כל יום רביעי בשעה 19: 00
 בבית כנסת **"יחזקאל הנביא"**
 מתאים גם למתחילים.
כמו כן בכל שבת
תפילת מנחה מוקדמת
בשעה 12: 15

בריאות והחלמה איתנה :
 רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו
 משה מוסאי בן זליכה הי"ו
 ציון נאמן בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו
 שרה מיארה בת חנה מנב"ת
 נזימה אלדד בת מרים מנב"ת
 לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לעי"נ הכשר והענו
יעקב
פרץ ז"ל
 בן חביבה ז"ל
 נפטר ג' חשוון.
 ביום שני
 פקידת שנתו.
 יה"ר שימליץ טוב
 בעד כל משפחתו

רפואה שלימה
למוטי גולדן
 בן פריחה הי"ו
 הקב"ה ישלח מזור
 ומרפא לרמ"ח אבריו
 ושס"ה גידיו.
 שיחזור לאיתנו
 ויזכה לשנים רבות
 טובות ונעימות
 וירוה נחת מכל
 יוצאי חלציו.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

רחל מטודי בת מרסל ז"ל
 שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל
 רבקה יעקובי בת פרי ז"ל
 עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל
 חנה (נור) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל
 דיאמנטה חגי'א בת רגילה ז"ל
 שרה נאמן בת מזל ז"ל

שמואל דוידי בן שרה ויוסף ז"ל
 שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל
 אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל
 ניסים נסימי בן ביבי ז"ל
 שלום נביאן בן טוטי ז"ל
 יעקב אטיאס בן סעדה ז"ל
 מתי (מעטוק) כלפון ז"ל בן יפה שתחיה

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל
 בן שלמה ושרה הי"ו
 נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
 נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
 כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שאלה: הקונה כלים מתי חייב להטבילם ומתי פטור?

הגמי מסכת עבודה זרה (דף עה ע"ב), אמר רבא אמר קרא, "כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהרו". הוסיף לך הכתוב טהרה אחרת. המילה "וטהרו" מיותרת, למדים מזה דהוסיף לך הכתוב טהרה אחרת חוץ מלהעביר באש (הגעלה), דהיינו טבילה. וטעם הטבילה כתב הירושלמי (ע"ז פ"ה ה"טו), וכן כתב ה"י (ס"יק א), להוציא את הכלי מטומאת נכרי ולהכניסו לקדושת ישראל. וכן הביא הב"י את דעת הירושלמי יו"ד (סימן קכ ס"א). ובספר איסור והיתר הוסיף דדמיה לנכרי עצמו שנכנס לקדושת ישראל ע"י טבילה.

ואזלין בתר רובא, כן כתב האג"מ (או"ח ח"ג סי' ד). וכך פסק בשו"ת יביע אומר (ח"ו מיו"ד סי' יב) דהואיל ורוב בתי החרושת של כלים אלו בחו"ל שייכים לגויים, כל דפריש מרובא פריש, וצריך להטביל כלים אלו בברכה. וכן הוא בעין יצחק (ח"ב עמוד תעד) ד"ה לברך על טבילת כלים. וכלים שמתפקים בהם שמא הוא של ישראל, אם א"א לברר הדבר יש לטבול בלא ברכה, וכלי זכוכית שהוא מדרבנן, אם א"א להודיע א"צ טבילה כלל כשיש טירחא גדולה להטבילם, ואם אפשר לברר צריכין לברר אף בשביל הברכה. וראה עוד בהליכות עולם (ח"ז עמוד רע"ו) ובשו"ת יבי"א (ח"ב יו"ד סימן ט אות י).

הקונה מהעובד כוכבים דוקא צריך להטביל את הכלים, אבל הקונה ממשומד או ממחללי שבתות וכדו' אין צריך להטביל את הכלים כך העלה האגרות משה (או"ח ח"ג סי' ד) וכן הוא בשו"ת צ"ח אליעזר (ח"ח סוף סי' יט) בשם החת"ס.

לסיכום: הקונה מהעובד כוכבים כלי סעודה אף על פי שהם חדשים חייב להטבילם. ואם מסופק בבעלים אם הם של ישראלים או נכרים, אם אותה מדינה שבה נעשה הכלי רוב אנשיה נכרים, אזלין בתר רובא. ומטביל בברכה אפילו כלי זכוכית, כיון דכל דפריש מרובא פריש. וכשאי אפשר להכריע מצד הרוב אז יטבילנו בלא ברכה. וכשאפשר לברר עדיף יותר כדי שיוכל לברך על הטבילה. וכל זה בקונה מחנווני ישראל אבל מחנווני נכרי חייב בטבילה מצד החנווני.

שאלה: המתארח אצל חברו ויודע שכליו אינם טבולים האם יכול לאכול ולשתות בכלים אלו?

כתב בהליכות עולם (ח"ז פרשת מטות סוף הערה א'), ובשו"ת יחוה דעת (ח"ד סימן מ"ד). וכן בספר שלמי מועד הביא מהגרש"ז אוירבך זצ"ל שאדם שאינו שומר מצוות מכבדו בכוס מים, אם יודע בודאות שהכוס אינו טבול יש להחמיר ולהמנע. וצ"ע מאי טעמא אסור לאדם לשתות וכדו' בכלים שלא הוטבלו והרי המאכל אינו נאסר ומותר להוציא את המאכל מן הכלי. א"כ כששותה מהכלי הרי הוא מוציא את המאכל א"כ למה אסור. וראיתי שכבר הקשה כעין זאת בספר טבילת כלים (להרב צבי כהן פ"ג הערה כ) וכתב, העירני הגרש"ז אוירבך אפשר כיון שהכלי אינו של האוכל ולא בעלים הוא לטובלו, נהי דאסור להשתמש גם בכלי של ישראל אחר, אבל כשהוא מוציא את המאכל אשר כבר ניתן לו אפשר להקל, אבל לא ישתמש בכף או מזלג הטעון טבילה. אך אם האורח יידע שבעה"ב רוצה לכבדו באוכלין שהוא שם אותם בכלים לא טבולים, נכון להמנע ולא לגרום לו לעשות עבירה עכ"ל.

לסיכום: המתארח אצל חברו ויודע שכליו אינם טבולים אסור לו לאכול ולשתות בכליו עד שיטבילם, ולכן יבקש כלים חד פעמיים, וכשמסופק אם הטבילו את הכלים, מותר לאכול בהם אם הם מזכוכית מפני שהם ספק בחיוב דרבנן.

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ד

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים" או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

"מכל מלמד" השכלתו..."

טבילת הזמנים של המבול: מיום מותו

של מתושלח ועד שיבשה הארץ

י' מר-חשוון שנת אלף תרנ"ו לבריאת

העולם: מת מתושלח, פסקו המזלות לשמש

וחמה ולבנה היו מהלכים מהלך הפוך

ממעבר למזרח. וכך גם כל השנה עד יציאת

נוח מן התיבה.

י"ז מר-חשוון - בצהרי היום: לאחר

שבעה ימים של אבל על מות מתושלח, נבקעו

המעינות וארובות השמים נפתחו. נוח נכנס

לתיבה והמבול יורד 40 יום 40 לילה. חושך

מכסה את הארץ.

כ"ז בכסלו: פסקו גשמי הזעף והתיבה

מתרוממת מעל האדמה. מעתה מונים 150

יום.

א' בסיון: הקב"ה זוכר את נוח והתחילו

המים לחסר.

י"ז בסיון: ירדו המים 4 אמות, התיבה

נחה על הרי אררט בטורקיה (שעדיין היו

מכוסים י"א אמה)..

א' באב: נראו ראשי ההרים של אררט.

י' אלול: נוח פתח החלון ושלח העורב.

י"ז אלול: נוח שולח את היונה בפעם

הראשונה.

כ"ד אלול: נוח שלח את היונה, פעם

שניה.

א' תשרי: נוח שולח היונה בפעם

השלישית, ולא שבה אליו עוד. נוח מסיר את

מכסה התיבה ואז ראה כי חרבו פני האדמה.

כ"ז חשוון: יבשה הארץ. חזרו המזלות

לשמש ברקיע. נוח יוצא מן התיבה.

רפואה אלטרנטיבית

סגולות האתרוג

במסורת היהודית האמינו כי הוא סמל הפוריות והמושלמות, יחסו לאתרוג פעילות מיטיבה עם הזרע ויותר מזה, האמינו כי אישה בהריון האוכלת את פיתם האתרוג תלד בן זכר.

הרמב"ם המליץ על האתרוג כתרופה לעקיצות ונשיכות של בעלי חיים וטען כי משקה העלים ייטיב עם החלשים.

יהודי אתיופיה נהגו לצחצח את שיניהם בענפים של עץ האתרוג לאחר שנחשפו סיביהם הפנימיים וייחסו לו תכונות של חומר מחטא שבונה מחדש את חומר השן שנהרס. הסינים והיפנים מעריכים פרי זה בשל ריחו והם נוהגים לשימו בארון בין הבגדים על מנת להרחיק עש.

לאתרוג יש פעילות אנטי סרטנית, מחזקת את כל האיברים ואת הלב והמוח בפרט, מאחרת את השיבה, מחזקת חושים, נותן רווחה לנפש ועוד.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הנהג החטוף

"הרב לוי" פתח ואמר לי ידיד נפשי המוהל המפורסם רבי אברהם סילס, "אתה חייב לשבת איתי שעה-שעתיים ואני מעמיס עליך סיפורים מדהימים שאוון לא שמעתן מה סיני ועד היום. יד ההשגחה המפלאה, הסובבת סביב עיסוקי כמוהל היא מעל ומעבר לכל דמיון. אך כרגע ערב שבת, הזמן קצר והמלאכה מרובה..."

"רגע, רגע, רבי אברהם - הרגעת את סערת רוחו - פטור בלא סיפור, אני לא זז."

מחוך לרכב הממוזג שרר שרב מהביל. הרב סילס הפעיל עד למקסימום את המזגן ברכבו ואמר: "בבקשה קבל סיפור נדיר ביופיו, מופלא בהשגחתו, המעלה בי בכל פעם שאני נזכר בו תזזית של שמחה, התרגשות ומתח..."

"ובכן, לפני כשש שנים הייתי אמור למול מספר לא מבוטל של תינוקות כן ירבו, בשפע בריתות בק"ק נתניה ובסביבתה. מדובר בקצב לא פשוט הדורש ממני זריזות ומיומנות. אני לא המוהל היחיד שעמוס באותו יום בעבודה... פגישה אחרי פגישה עם אליהו הנביא, תמיד נעימה ונושאת בחובה תחושה עילאית של חן וחסד. "בסימן טוב בן בא לנו, בימיו יבוא גואל", ומי מבשר על ביאת משיח צדקנו? אליהו הנביא זכור לטוב."

"היה זה באחד מימי השרב, של חודש אלול, את הברית הלפני האחרונה עשינו באולם באזור התעשייה הצפוני בשעה 19:00, כלומר שבע ערב, כאשר שקיעת החמה 19:15. עוד 15 דקות לשקיעה. הברית האחרונה היתה אמורה להתקיים בשכונה הדרומית של העיר, קרית נורדאו בבית הכנסת "אליהו הנביא" ונותרה לנו פחות מרבע שעה להגיע לשם. עלינו בזריזות על מכונית, עוזרי המיומן והצדיק רבי יעקב ואני, ושעטנו לכוון כביש החוף. טרם עלותינו לגשר הצפוני המוביל לכביש החוף, חשתי שההגה כבד ואינו מגיב. חששתי מפנצ'ר... עצרתי בשולי הכביש, ירדתי מן הרכב, הצצה מהירה אימתה את חששתי, ואכן - השם ישמור - הגלגל הימני-בדמי העלה עשן מן החיכוך עקב התקר. הבטתי בשעון, ופעילות לבי החלו לנסוק. הרגשתי שהרקות שלי מכות בי בהתרגשות... נותרו לי בקושי 10 דקות להגיע לקרית נורדאו, הרכב מפנצ'ר, עד שאזמין מונית, עד שהיא תגיע, מדובר בזמן יקר... אחרי השקיעה אסור למול. אין מלים שלילה, ונכנסנו כבר ליום התשיעי. מבטי האכזבה של ההורים והאורחים החלו לצלף בי בדמיוני, ובשניות הלחוצות הללו חיפשתי נואש אחרי פיתרון ניסי... אך מאחר והיה ברור לי שלא ינחיתו לי את המלאך גבריאל מן השמים כדי להטיסני בכנפיו עד לבית הכנסת "אליהו הנביא" הייתי חייב לייצר לעצמי את המלאך הזה..."

"כך רבי קובי, יש מלאכים בשמים, אבל יש מלאכים גם בכבישים. נעמדתי במרכז הכביש, והנהג המבוהל שהגיע למולי החל לצפצף ארוכות. הוא חשש שכנראה מדובר באדם לא יציב בנפשו. סימנתי לו לעצור. הוא עצר. נכנסנו רבי יעקב עוזרי הנאמן ואנוכי למכוניתו, וביקשתי ממנו: סע צדיק שלי, סע... אתה לא עוזב אותנו... אתה חייב לעזור לנו..."

"הנהג היה המום. מי אתם?! מה אתם רוצים ממני?! מה פתאום נכנסתם בלי רשות למכוניתי?! אולי אתם שודדים... תעשו לי טובה רדו מן הרכב...!!!"

"סע!!! שאגתי... תן גאז, אני כבר מסביר לך למה. רד מן הגשר ימינה, היכנס לכביש החוף סע דרומה, ומשם לשכונת קרית נורדאו, אני מוהל, יש לי ברית מילה שם, עוד 9 דקות שקיעה, תבין אותי מכוניתית התפנצ'רה, הקב"ה שלח אותך אלי, כי אתה המלאך שלי..."

"זיק של חיוך ניצת בעיניו של הנהג שהיה חילוני למדהרין אבל עם לב חם: "אתה מוהל! הו, הו, זה כבוד בשבילי להסיע מוהל בשביל מצוות ברית מילה".

"והוא לחץ על הגאז. עוד איך לחץ על הגאז. מכוניתו החדישה טסה במהירות לכוון היעד המבוקש. באותן דקות שנידמו לנו כמו נצח, עסקנו רבי יעקב ואנוכי באמירת פרקי תהלים ובתחינה לפני הקב"ה, שנצליח להגיע לפני השקיעה לתינוק הממתין בקוצר רוח להיכנס לבריתו של אברהם אבינו ביום השמיני... השמש נטתה מערבה וצבעה הפך כתום. עצמתי עיני, ואמרת: ריבנו של עולם, לא ביקשתי את המלאך גבריאל, אבל אין לי ספק שהיהודי החביב שמחזיק בהנהג רוצה לזכות במצווה, והתינוק והוריו בוודאי מצויים במתח נורא, שלא יגרם להם שברון-לב. עשה למענם אם לא למעני. לפתע חריקת בלמים. אני פוקח עיניים ולמולי בית הכנסת "אליהו הנביא". אני מביט בשעון: נותרו עוד ארבע וחצי דקות לשקיעה. אני ורבי יעקב שועטים מן הרכב. השתקתי תוך שניות את הרוחות הנרגנות, ותוך דקה וחצי התינוק היקר נכנס לעם היהודי, נימול כדת וכדין, כשאנו מזמרים בכל פה, "הילד יאה רענן בצל השם יתלונן... בסימן טוב בן בא לנו בימיו יבוא הגואל..." ואכן הרגשתי כמי שזוכה לגאולה שלמה..."

"סיפור נחמד רבי אברהם", הפטרתי לעבר ידידי הוותיק, "אבל דומני שהעיקר חסר מן הסיפור..."

"רגע הרב לוי, הסיפור עוד לא התחיל, זה היה הפתיח. יצאנו מבית הכנסת ורצינו להזמין מונית... אך הנה אני מבחין בחוף ב"נהג שלנו", זה שחטפנו אותו בעל-כורחו. "בואו עלו, אחזיר אתכם לרכב, או לכל מקום שתרצו" הוא קרא לי. עלינו לרכב, ואז נישקתי אותו במצחו בחום. "ידידי, אין לך מושג לאיזו מצווה אתה שותף. בזכותך נכנס ילד נוסף לבית היהודי של אברהם אבינו. אשרך!!! ואשרי חלקך...". הנהג החטוף והאדיב שתק כמה שניות ואז התחיל לדבר נרגש כולו: "שמי שמעון. אם לפי דבריך עשיתי מצווה גדולה, ואתה רב ומוהל חשוב, אז אני מבקש ממך ברכה מיוחדת, כי אולי זו עת רצון. אני בן 45 שנים, ועדיין לא נישאתי, אני רווק בעל כורחי, לא מצאתי את בת זיווגי מן השמים. העיכוב הזה מעיק עלי וגורם לי עצב. וכידוע, אם אין לי אשת חיל, אזי ודאי גם לרוע של קיימא לא זכיתי... אז ברכני רבי שאזכה להינשא בקרוב... אני מרגיש חצי בנאדם..."

"הוא עמד לפרוץ בבכי... ואז נשמתי עמוק, הנחתי את יד ימיני על ראשו וברכתינו מכל הלב עד טיפת דמי האחרונה..."

"מי יתן ותנשא בקרוב לאשת חיל חסודה משרוש נשמתך ותקים בית נאמן בישראל על אדני התורה, ואזכה למול את בןך ביום השמיני. רק אל תשכח אותי!!!"

"אתה לא תאמין הרב לוי, חלפה לה שנה בדיוק, ואני מקבל צלצול טלפון: "שלום מדבר שמעון, אתה זוכר אותי... אני הנהג שלך, אני המלאך גבריאל שלך שהובלתי אותך לברית מילה ארבע דקות לפני השקיעה... רבי אברהם, חודשיים אחרי הברכה שלך נישאתי לנוות-בית, והיום בשעה מוצלחת נולד לי בני בכורי... הבטחת לי שתזכה להיות המוהל והקב"ה שמע וקבל ברכתך."

"הספקתי מאז למול את שני בניו של שמעון הנהג החטוף שיהיו בריאים בלי עין הרע, כאשר לפני הברית אני מספר בין פיוט לפיוט את הסיפור הנהדר ששמעת עכשיו..."

כעת "הנהג החטוף" שלנו רבי שמעון, שומר תורה ומצוות והוא מחזק אנשים בסיפור ההשגחה הפרטי שלו. (קובי לוי)